

Mellem de yderste Skær.

En Fortælling fra Hav og Land
i 3 Akter - 50 Afdelinger.

Optaget af Nordisk Films Comp.
Isccenesat af A. W. Sandberg.

A/S „FOTORAMA“ ejer Filmen, saa-
vel som dens Plakat- og Program-
tekst o a lign Materiale, med abso-
lut Eneret Ved Misbrug vil der blive
nedlagt Forbud og Erstatningskrav
gjort gældende mod Vedkommende

I Hovedrollerne:
Ingeborg Spangsfeldt - Gunnar Sommerfeldt.

HOVEDPERSONERNE:

Peder Uffe	Herr Gunnar Sommerfeldt
Karen, hans Moder	Fru Augusta Møller
Inge, Fiskerpige	Frk. Ingeborg Spangsfeldt
Regnar Bonde, Købmand	Herr Alfred Møller
Lisa, hans Datter	Fru Else Frølich
Jørgen Falck, Ingeniør	Herr Hugo Bruun

AFDELINGERNE:

1. Peder Uffe vender hjem efter en Fisketur.	26. En kostbar Last.
2. Kæresten Inge modtager ham ved Stranden.	27. „Far — jeg har forlovet mig!“
3. I det fattige Fiskerhjem.	28. Peder rejser til Byen.
4. Peder er sin Moders eneste Støtte.	29. Købmand Bonde mangler Penge til Driften af Gruberne.
5. Hos Købmand Bonde.	30. En ruineret Mand.
6. Økonomiske Vanskeligheder.	31. Peder i Hovedstaden.
7. „Jeg gaar hen til Købmanden for at købe en Gave til Inge.“	32. Spekulationen.
8. Ved Havnen.	33. Bønnen om Hjælp hjemme fra.
9. Købmandens Datter Lisa vender hjem fra et Ophold i Hovedstaden.	34. Gamle Karen sættes paa Gaden.
10. „Hvem er den kønne Fyr?“	35. Inge giver hende Husly.
11. Nogle Dage senere.	36. Det store Kup.
12. Købmand Bondes Brev til Advokaten.	37. „Nu er jeg i Stand til at give min Moder en sorgløs Alderdom.“
13. Planerne om Gruberne.	38. Peder lader Førsteprioriteterne i Gruberne opkøbe.
14. Kærestesorger.	39. Købmand Bonde faar Afslag fra sin Kreditor.
15. „Jeg er saa bedrøvet, fordi han kun gaar og tænker paa den fine Frøken.“	40. Hjemme igen!
16. Den nye Ingeniør ankommer.	41. „Takket være Lisa har vi klaret os.“
17. „Skammer du dig ikke?“	42. Gensynet mellem de to Mænd.
18. Telegrammet om „Minerva“s Undergang.	43. „De er ikke berettiget til at kaste mig paa Døren!“
19. De to Unge alene.	44. Hans Kreditor!!
20. Samalen.	45. „Jeg hverken vil eller kan give Henstand længere.“
21. Gamle Karen trues med at blive sat paa Gaden.	46. Lisa — fra den Gang!
22. Peder Uffe beder om Henstand.	47. For Lisas Godheds Skyld.
23. Afvist.	48. Gensynet mellem Inge og Peder.
24. En sælsom Oplevelse.	49. Kærlighedens store Sejr.
25. Guldet fra den sunkne Brig	50. Ende.

Fortællingen om Fiskeren og hans Kæreste, om Byens Storkøbmand og hans Haardhed overfor Smaafolk, og om Guldet, der vender Situationen til Fordel for den betrængte Fiskerfamilie, vil blive set af alle med Glæde. Handlingen er righoldig og afvekslende, og for den ovenud pragtfulde Natur, i hvilken den udspilles, er det alene værd at se Filmen!

Mellem de yderste Skær.

Ude mellem de yderste Skær bor en fattig Fiskerfamilie, bestaaende af Enken „Gamle Karen“ og hendes Søn Peder Uffe, der er forlovet med Fiskerpigen Inge. Moder og Søn bor i en lille Fiskerhytte, som de i dyre Domme maa betale Købmanden Regnar Bonde Leje af.

Forholdet mellem Peder og Inge har været lyst og lykkeligt, til en Dag Købmandens Datter, Lisa, vender hjem til Fiskerlejet fra Hovedstaden, hvor hun har opholdt sig i nogen Tid for at lære Bymanerer. Peder-bliver forlovet i den fine Frøken, og hun, der føler sig betaget af Peders Sundhed, lader til at begynde med ikke hans Følelser ubesvarede, men da kort Tid efter en Ingeniør Falck kommer til Egnen for at lede Udgravningen af en Grube, som tilhører hendes Fader, forlover hun sig dog med ham. Peder bebrejder hende hendes Letfærdighed, men hun svarer blot, at han maa have misforstaaet hendes Følelser. Hvad der for ham har været dyb Alvor, har for hende

været nogle Timers Flirt. I sit Hjerte sværger han at hævne sig.

Foreløbig synes der dog ikke at vise sig nogen Lejlighed til Hævn. Lisas Fader gør ham tværtimod til Genstand for krænkende Ydmygelser, da han samme Dag senere kommer for at bede den mægtige Købmand om Hensyn til Lejen. Da han kommer hjem til Fiskerhytten, er hans Moder i Færd med at skære Fisk op. Pludselig bliver hun opmærksom paa noget, der glimter i Fiskens Bug. Ved nøjere Eftersyn viser det sig at være en skinnende Guldmonet. Hun tilkalder Sønnen, og de erindrer nu begge at have hørt om en guldladet Brig, der for 300 Aar siden skal være sunket ude i Bugten. Efter nogle Sekunders Overvejelse tager Peder en djærv Beslutning. Han sejler ud til det Sted, hvor det vides, at Briggen er gaaet til Bunds, og han udfører nu et Kunststykke, som kun den kan, der fra Barndommens Dage har været fortrolig med Livet paa Søen. Gang efter Gang dykker han ned til Bunden, og hver Gang bringer han en Del af Skibets kostbare Last med sig op. Da han næste Morgen vender tilbage til Fiskerlejet, hvor hans Moder og Inge

med Bekymring venter hans Hjemkomst, overrasker han dem ved at brede saa mange Guldpenge ud for dem, at de ikke behøver at lide Savn eller Nød i de første Aar. Men Peder Uffe, hvem Lysten til at drage paa Eventyr er kommen i Blodet, har taget en Bestemmelse med Hensyn til Pengenes Anvendelse. Efter at have givet Moderen saa meget, at hun er forsørget i den første Tid, rejser han med Resten ind til den store By for at prøve Lykken, og han sværger ikke at vende tilbage, før han er bleven saa rig, at han kan hævne sig paa dem, der har gjort ham og „Gamle Karen“ ondt — han tænker paa Købmanden og Lisa.

Da han kommer ind til Byen, kaster han sig ind i Børsspekulationer. Lykken, der som oftest tilsmiler de Kække, synes imidlertid at have til Hensigt at svigte Peder Uffe. Han taber uafbrudt, og tilsidst maa han endog opføre sig med at sende sin Moder Penge. Det varer derfor ikke længe, før Nøden banker paa „Gamle Karen“s Dør. Hendes Anmodninger til Sønnen, om at sende Penge, bliver ubesvarede. Hun kan ikke længer betale Huslejen til Købmanden, der derefter uden Barmhjertighed lader den sva-

gelige, gamle Kone sætte paa Gaden. Kærlig giver Inge stakkels Karen Husly i sin egen fattige Stue, medens en ung Fisker, der har Medlidenhed med de to, lover at tage ind til Byen for at søge at overtale Peder til at tage med hjem.

Den unge Mand finder Peder Uffe i en meget nedtrykt Tilstand. Hans Børsspekulationer har uafbrudt beredt ham Tab. Hans sidste Rest af den Kapital, han medbragte, er bleven sat ind paa en enkelt Spekulation, og hvis den mislykkes, ejer han ikke en Øre.

Spekulationen lykkes. De Papirer, han har købt, gaar 180 Procent i Vejret. Han har tjent sig en Formue. Han kan nu give sin Moder en sorgløs Alderdom ... og hævne sig paa Regnar Bonde.

Den mægtige Købmand er ikke saa velhavende, som Fiskerlejets Beboere antager. Han har lidt store Tab. Et af hans Skibe, der ikke var forsikret, er gaaet under, og Grubedriften, der ledes af hans Svigersøn, har slugt umaadelige Summer uden at give noget Udbytte af Betydning. Gennem en Sagfører opkøber Peder Uffe nu Førsteprioriteten i Regnar Bondes Gruber og rejser derefter hjem, og

en Dag staar han — efter lang Tids Forløb — paany i Storkøbmandens Stue paa det samme Sted, hvor han stod, den Gang han bad om Henstand med Huslejen. Men denne Gang er det Købmanden, der beder om Henstand — med de sidst forfaldne Renter af de Prioriteter, Peder Uffe har opkøbt. Forgæves beder den før saa hovmodige Købmand om Barmhjertighed — han kendte selv ikke til Medlidenhed, da han satte gamle Karen paa Gaden. Med ubønhørlig Strengthed kræver Peder Uffe de Penge, han har til gode. Faar han dem ikke, maa Retten tage Affære.

Da træder Lisa ind i Stuen. Peder Uffe husker i samme Nu et Billede, der for faa Minutter siden havde rørt hans Hjerter. Paa Vejen fra Dampskibsbryggen var han gaaet bag om det lille Hus, hvor Inge har sin Stue, og gennem et Vindue havde han set ind i denne, hvor Moderen laa paa Sygelejet, men over hende stod Lisa bøjet. Senere havde han af Moderen erfaret, at Lisa i den Trængselstid, som havde været, daglig havde bragt hende kraftig Mad og ved sin Venlighed paa alle Maader søgt at raade Bod paa Følgerne af hendes Faders haarde Adfærd mod den gamle Kone.

Et Øjeblik kæmper Peder Uffe med Trangen til at knuse den Mand, hvis Skæbne han holder i sin Haand. Men saa opgiver han — for Lisas Skyld — sin Beslutning og eftergiver Købmanden de Penge, han har tilgode.

Men for „Gamle Karen“ oprinder en lykkelig Alderdom, thi hun faar sit højeste Ønske opfyldt: at se Peder og Inge som Mand og Hustru.

